

»Den faste voldgiftsret.«

Framhald av 1. siðu.

den Organisation er derefter forpligtet til saa snart som muligt at give den klagende Organisation en tilsvarende Meddelelse om Navnet paa sin Repræsentant ved Møglingsmødet.

§ 5.

Lykkes det heller ikke paa denne Maade at opnaa Enighed, skal Sagen, for saa vidt den angaar forstaaelsen af en foreliggende Priskurant med almindelige Bestemmelser eller en almindelig mellem Organisationerne bestaaende Overenskomst, forelægges en Voldgiftsret til Afgørelse, hvis en af Organisationerne forlanger det; og ingen Arbejdsstandsning som følge af saadan Uenighed maa finde Sted, før de nævnte Regler er iagttagne.

I fortolkningini av grein 5 stk. 1 verður m. a. sagt soleiðis í »Lands lov og ret«:

I § 5 Stk. 1 er det fastslaaet, at en jaglig Strid, der drejer sig om Forstaaelsen af en allerede bestaaende Overenskomst, ikke maa resultere i Arbejdsstandsning, men skal, hvis Mæglingen mislykkes, afgøres ved en jaglig Voldgift, hvis en af Parterne kræver dette.

Grein 4 í lógini um fasta gerðar-rættin sigur, hvørji mál kunnu latast rættinum til avgerðar. Sam-

band við núverandi sáttmálatrætu hevur millum annað stk. 3 í punkt B í grein 4. Hetta punktið er soljóðandi:

eller omvendt naar en Arbejderorganisation gör sig skyldig i et Forhold, eller Medlemmer af en saadan i Fællesskab foretager noget, hvorved en Overenskomst med en Arbejdsgiverorganisation krænkes, kan den Organisation, hvis Ret eller hvis Medlemmers Ret er krænket, paaklage dette Forhold ved at indklage den paagældende modstaaende Organisation for Voldgiftsretten.

Punkt 7 í somu grein er soljóðandi:

Naar en Arbejderorganisation eller Medlemmer af samme paa lignende Maade i Strid med bestaaende Overenskomster, Voldgiftskendelser eller den heromhandlede Voldgiftsrets Dom iværksætter eller forsætter Strejke overfor en Arbejdsgiverorganisation eller Medlemmer af samme, henholdsvis overfor en Enkeltvirksomhed, kan Arbejdsgiverorganisationen, henholdsvis Enkeltvirksomheden, sagsøge Arbejderorganisationen for Voldgiftsretten.

Viðvíkjandi sáttmálastríði og teimum vanligu dómstólunum sigur punkt B. í grein 5 soleiðis:

B. 1. Hvor der haves Ret til Søgmaal ved Voldgiftsretten, er Søgmaal ved de

almindelige Domstole afskaaet, dog er den enkelte Arbejder ikke dermed afskaaet fra disse at søge sig tilgodehavende arbejds løn tilkendt, medmindre Organisationen under Søgmaalet for Voldgiftsretten har fraløst saadan Ret paa Arbejdernes Vegne.

Ein gerðardómur kann ikki appellera. Um hetta sigur grein 16 soleiðis:

§ 16

De af Voldgiftsretten afsagte Domme bliver at fuldbyrde som endelige og retskafte Domme. Idømte Sagsomkostninger bliver at tillægge Voldgiftsrettens Kasse (jfr. § 3).

2. mai 1934 er gjörd fylgjandi broyting í lógarinnar grein 17. Vit endurprenta tann partin av hesi grein, ið hevur áhuga í hesum máli

Ved en Organisation forstaaes i denne Lov enten en Flerthal af Arbejdsgivere der beskæftiger Arbejder ved Industri, Haandværk, Handels- og Kontorvirksomhed, Landbrug, Gartneri, Jord- og Transportarbejde, og som ved en dem alle forbindende med en Flerthed af Arbejdere indgaaet Overenskomst mod Overholdelse af visse Pligter fra Arbejdernes Side er forpligtede til at yde disse visse Arbejdsbetingelser, naar Arbejderne beskæftiges af dem ved de nævnte Virksomheder, eller en Flerthed af Arbejdsgiverorganisation eller en Enkeltvirksomhed indgaaet Overenskomst mod Overholdelse af visse Pligter er tilskrevet visse Arbejdsbetingelser, naar de nævnte Arbejdere beskæftiges hos de paagældende Arbejdsgivere.

Føroya arbeiðarafelag

hevur aðalfund í Havn týsdagin 23. í h. Tá stevna umboðsmenn fyrri arbeiðskvinnu- og arbeiðsmannafelöginu til Havnar at viðgera dagsins spurningar. Verfallsspurningurin kemur ivaleyst til umrøðu. Í hini vikuni heiti Erlendur Patursson á bygðarfelöginu um stuðul undir verfallinum, men tey flestu svaraðu aftur, at tey ikki vildu taka stöðu til tilíkar spurningar, uttan so at teir komu gjögnum meginfelagið Føroya Arbeiðarafelag. Seinni hevur Erlendur so vent sær beinleiðis til meginfelagið. Óvist er, hvørja stöðu felagið tekur. Vend kann vera komið í verfallið til týsdagin, og ivaleyst verður dómurin í

sáttmálatrætuni eisini avgerandi. Fylgjandi brot úr dómspremissunum fara helst at krevja gjølla kannan, áðrenn endalig stöðutakann kann fara fram:

»Ifølge normens § 5 maa strejke ikke finde sted i anledning af retstvister i overenskomstperioden. Da den af de sagsøgte den 1. marts 1954 bekendtgjorte strejke maa anses for at være ulovlig, allerede fordi den er at brud paa normens § 5.....«

Einar Waag og Villi Sørensen

Blaðstjórin á 14 sept. (í lötuni ein skúladröngur) hevur verið so heppin at fáa fatur á teimum tíðindum, at blaðstjórin á hesum blaði seinasta sunnudag var í Klakksvík. Tað má hann jú hava loyvi til, men eftir 14. sept. at døma, var hansara stóra misgerð, at hann leitaði sær oman á Stangarbrúnna, tá ið bátarnir fóru avstað. At tað var óneyðugt við nakrari propagandu fyrri Klakksvíkar útróðrarmonnum veit 14. sept. fullvæl, tí Klakksvíkar útróðrarfelag hevði longu sagt nei at fylgja banni Fiskimannafelagsins, áðrenn Villi Sørensen nakran tíð kom til Klakksvíkar. Tað, at Einar Waag, ið er parteigari og reiðari av einum av bátinum, fór umboð at tosa við manningina, mátti verið vána-ligt forsiðutilfar. Einar Waag er ikki limur av Reiðarafelagnum, og útróðrabannið var sum kunnugt einans vent móti limum av Reiðarafelagnum.

Klakksvíkarbátarnir rógva allir út, og hesa vikuna hevur veiðan verið av tí allra mesta, so tað er einki at ivast í, at útróðrarmenn eru samdir um, at veiðiligir fóru teir — bryggjarin og skúlanæmingurin.

Tórshavnar kommunuskúli.

Foreldur ella verjar, ið ætla at lata börn í kommunuskúlan í komandi skúlaári, mugu siga frá í kommunuskúlanum mánadagin hin 22. mars millum kl. 3 og 5.

Eisini börn úr øðrum skúlum, sum komandi skúlaár ætla at ganga í kommunuskúlan, eiga at siga skúlanum frá nevnda dag á sama stað og um somu tíð.

Börnini eiga at hava koppaseðil við. Tórshavn, hin 15. mars 1954.

Z. Sørensen.

PANTING

Tað verður her gjört kunnigt, at dómurin hevur góðkent, at eftirstöður av kommunuskatti, húsaskatti og vatngjöldum fyrri 5, 6 og 7 gjald 1953/54, og eldri eftirstöður, sum áður eru patnaðar til einkis, verða innheintaðar við panting.

Farið verður undir pantingina uttan aðra ávaring tann 6. apríl í ár.

TÓRSHAVNAR BYRÐ, tann 16. mars 1954.

Opröret i Klaksvig

Information den 22. febr. 1954 Nr. 229.

Et par spørgsmål til Information og nogle Betragtninger i Anledning af Bladets Spidsartikel for Torsdag den 18. Febr.

Kritikken af Rigsdagen — undskyld Folketingets Måde at praktisere Demokrati paa kan jeg fuldt ud underskrive.

Bladet oplyser: For nogle Aar siden ansattes Frits Clausens Vikar — Læge Halvorsen, paa Sygehuset i Klaksvig.

1. Hvem ansatte læge Halvorsen? 2. Var de ansættende Myndigheder vidende om H.s Meriter under Landets Besættelse? 3. Hvorfor ansatte man ham saa?

Information skriver videre, at Dönningerne fra Krigens Begivenheder herved aldrig naade de fjerne Øer. 4. Hvordan i Alverden kan Bladet da mene, at Befolkningen paa de Øer, hvor Lægen i en Aarrække har virket og

er bleven populær, nu saa mange Aar efter skal kunne forstaa, at Stympen nu pludselig skal afskediges, vel sagtens af de samme Myndigheder, som i sin tid ansatte ham? 5. Hvor ligger til syvende og sidst Ansaret for Opröret i Klaksvig?

Færingar betragter, ligeledes ifølge Information, raat Overfald som noget af det foragteligste sig imellem, og drab er ukendt deroppe. Paa den Baggrund mener jeg, at Myndighederne, baade naar de skal behandle denne og andre Færøesager, bør mobilisere al den Taktfølelse og Klogskab, de eventuelt er i Besiddelse af, da det vel næppe kan være deres Opgave at indføre de samme Retstilstande paa Færøerne, som raader herved, hvor Overfald og Mord snart sagt hörer til Dagens Orden.

(Fork. af Red.)

N. Christiansen,
Lærer, Kastrup.